

muligt omfang indgår samme målgruppe som efter de hidtil gældende regler, jf. bemærkningerne til nr. 2, 4, 6 og 7. For så vidt angår uddannelsesperioder for beskæftigede unge under 25 år, tænkes målgruppen udvidet med perioder med uddannelse efter lov om statens voksenuddannelse. Unge under 25 år har ikke, efter lov om orlov, haft mulighed for at påbegynde uddannelse med orlovsydelse. Med VEU-reformen opnår unge under 25 år mulighed for at påbegynde uddannelse med voksenuddannelsesstøtte. Der sker her ved en ligestilling af unge under 25 år med medlemmer over 25 år, jf. § 55, stk. 7.

Herudover tænkes bemyndigelsen anvendt til at fastsætte regler om, i hvilket omfang perioder med ydelser efter hidtil gældende regler skal indgå i opgørelsen.

§ 52 a, stk. 5, foreslås ændret sprogligt for at gøre bestemmelsen mere overskuelig.

Til nr. 5 og 8

Ændringen er en konsekvens af, at lov om orlov ophæves med virkning fra 1. januar 2001, og at reglerne om orlov til børnepasning fra samme dato videreføres i lov om børnepasningsorlov.

Til nr. 9

Det præciseres hermed, at der ikke kan udbetales dagpenge for timer, hvor et medlem deltager i uddannelse, som berettiger til godtgørelse efter lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

I modsætning til hvad der gælder efter den hidtil gældende lov om støtte til voksenuddannelse, har ledige i dagpengeperioden nu mulighed for, i op til 6 uger, at deltage i uddannelse og modtage ydelser efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte. Det foreslås derfor ligeledes, at der ikke kan udbetales dagpenge for timer, hvor et medlem deltager i uddannelse efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Medlemmet skal som hidtil stå til rådighed for arbejdsmarkedet efter de almindelige regler herom.

Til nr. 10 og 11

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at lov om støtte til voksenuddannelse ophæves med virkning fra 1. januar 2001 og erstattes af lov om statens voksenuddannelsesstøtte. Samtidig ophæves lov om orlov, og bestemmelserne om godtgørelse ved deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelser findes med virkning fra 1. januar 2001 ikke længere i lov om arbejdsmarkedsuddannelser, men er overført til lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, der træder i kraft samme dato.

Til nr. 1 og 12-16

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at bestemmelserne om godtgørelse ved deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelser med virkning fra 1. januar 2001 ikke længere findes i lov om arbejdsmarkedsuddannelser, men er overført til den nye lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, der træder i kraft samme dato.

Til nr. 17 og 18

Der er tale om en konsekvensrettelse, som følge af reformen af voksen- og efteruddannelserne. Da loven om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse både omfatter arbejdsmarkedsuddannelserne og en del af Undervisningsministeriets uddannelser inden for erhvervsuddannelserne, social- og sundhedsuddannelserne, landbrugsuddannelserne m.m., er det skønt hensigtsmæssigt i § 100, stk. 2, at skabe en adgang til, at der kan udpeges et medlem til Arbejdsmarkedets Ankenævn, som har en særlig viden om erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse på Undervisningsministeriets område.

Som følge af muligheden for at udpege et medlem af Arbejdsmarkedets Ankenævn, som ovenfor nævnt, foreslås det fastlagt i § 100, stk. 4, hvilke sager dette medlem kan deltage i behandlingen af.

Til nr. 19

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af reformen af voksen- og efteruddannelserne. Arbejdsmarkedets parter er enten indstillingsberettigede eller udpeger medlemmer til både Uddannelsesrådet for Arbejdsmarkedsuddannelserne, Arbejdsmarkedets Ankenævn og den nye bestyrelse for Arbejdsmarkedets UddannelsesFinansiering. For at undgå habilitetsproblemer foreslås det, at der ikke må være personsammenfald mellem på den ene side Uddannelsesrådet for Arbejdsmarkedsuddannelserne og bestyrelsen for Arbejdsmarkedets UddannelsesFinansiering, og på den anden side Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Til § 3

Til nr. 1

Efter den gældende bestemmelse kan ledige få orlov til uddannelse i overensstemmelse med de herom gældende regler i lov om orlov. Siden 1. januar 1999 har ledige alene haft ret til orlov til 6 ugers selvvalgt uddannelse, og arbejdsformidlingen har ikke kunnet anvende orlov til uddannelse i forbindelse med en handlingsplan. Efter 1. januar 1999 har orlov til uddannelse således ikke været et redskab i den aktive arbejdsmarkedspolitik overfor ledige, og det foreslås